محبت خداوند وعلاقه به مردم

دو الگوی تربیتی

امام حسین علیه السلام

سید علی شفیعی

بسم الله الرحمن الرحیم

محبت خداوند و علاقه به مردم دو الگوی تربیتی امام حسین (علیه السلام)

نویسنده:

علی شفیعی

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست ---------- ۵

محبت خداوند و علاقه به مردم دو الگوی تربیتی امام حسین علیه السلام ---------- ۶

مشخصات کتاب ---------- ۶

محبت خداوند و علاقه به مردم دو الگوی تربیتی امام حسین ---------- ۶

اشاره ---------- ۶

محبت و دوستی با خداوند ---------- ۷

محبت و رابطه معنوی امام حسین با خداوند ---------- ۹

آثار توجه به خدا ---------- ۱۳

محبت و علاقه به مردم ---------- ۱۴

ارزش مردم در نظام اسلامی ---------- ۱۶

نتیجه ---------- ۱۸

پاورقی ---------- ۱۹

درباره مرکز ---------- ۲۱

محبت خداوند و علاقه به مردم دو الگوی تربیتی امام حسین علیه السلام

مشخصات کتاب

نویسنده : سید علی شفیعی

ناشر : سید علی شفیعی

محبت خداوند و علاقه به مردم دو الگوی تربیتی امام حسین

اشاره

محبت خداوند موجب می شود همه گام ها در رضای دوستبرداشته شده و انسان در راه ادای تکلیف تزلزل و هراس به خود راه ندهد و دوست داشتن مردم نیز باعث اعتنای به آنان و موجب رفع مشکلات مردم خواهد شد. نویسنده در این مقاله بر آن است تا این دو صفت بارز را در شخصیت امام حسین (ع) که می تواند برای کارگزاران حکومت الگو باشد، به اجمال بیان کند. دو صفت بارز که در شخصیت والای امام حسین (ع) جلب توجه می کند یکی مسأله علاقه و محبت شدید حضرت به خداوند و دیگری علاقه و محبت به مردم است؛ علاقه و محبتی که پایه ها و مایه های امامت و ولایت حسین بن علی (ع) را از یک سو و تأثیرات فراوان و سرنوشت ساز آن حضرت را در جامعه بشری و مجتمع انسانی از سوی دیگر، برقرار و استوار داشته است. هر چند ارباب تحقیق و تألیف از کنار این دو خصیصه ارزشمند حسینی به ایجاز و اختصار گذاشته اند، لکن ناگفته پیدا است که آنچه اشاره شد دو اصل پر اهمیت در زندگانی مولایمان حسین بن علی (ع) است که می توان به گونه مطلوبی از آن بهره برداری عملی نمود. به ویژه آنکه وی امام معصوم و واجب الاطاعه است که همه چیز او (جز آنچه که دلیل قطعی بر اختصاصش به امام معصوم قائم باشد) برای ما اسوه و سند و دستور است. چنانچه دو موضوع یاد شده به یکدیگر ضمیمه شده و یک جا از آن بحث شود به گونه ای سود خواهد داشت و چنانچه از یکدیگر

بصورت منفک مطرح شوند به گونه ای دیگر. و می توان گفت در صورت دوم نتیجه تصوری و تصدیقی آن مهمتر و جامع تر اما با طرح نخست نتیجه عملی و عینی آن ارزشمندتر خواهد بود. لذا مناسب است در آغاز بصورت جداگانه پیرامون هر یک اشاراتی داشته باشیم.

محبت و دوستی با خداوند

همه کس باید خدای را دوست بدارد بلکه تمام کسانی که خداوند را پذیرفته و به وجودلایتناهی وی معتقدند مدعی دوست داشتن وی هستند که وجه آن نیز آشکار است. خدای بزرگ قدرت مطلق، علم مطلق، حیات مطلق و بالاخره حسن مطلق است و ذره ای نقص و شائبه در او راه ندارد، و بالبداهه هر آنچه حسن مطلق باشد در حد اعلای محبوبیت و مطلوبیت است، زیرا هر کس حسن و نیکویی را با فطرت و وجدان خود لمس نموده و مجذوب آن می گردد. پس همه کس دعوای دوستی با خداوند را دارد و از آن دم می زند و به آن معترف است و معتقد. بلکه عارفان و صوفیان تا آنجا پیش رفته اند که دوستی هر چیز را دوستی خداوند انگاشته و مرجع نهائی همه حسن ها و زیبائیها را حسن مطلق و ذاتی معشوق حقیقی و معبود واقعی (خداوند) می دانند و یکی از معانی جمله معروف (لو ادلیتم بحبل الی الارضین السفلی لهبط الی اللّٰه) را همین معنی می شمرند. البته در مرحله عینیت و عمل باید این ادعا یعنی دعوی دوستی با خدواند، به منصه اثبات برسد وگرنه همچون دیگر ادعاهای تهی از واقعیت بلکه از آنها هم بدتر خواهد بود، و در اثبات این ادّعا، مهم آن است که خود خداوند که محبوب واقعی است آن را بپذیرد

و بر آن صحه گذارد.و کل یدعی وصلا بلیلی ولیلی لا۔ تقر لهم بذاکااذا طلع الصباح و غار نجم تبین مَن بکی ممن تباکیو روشن است که مهمترین نشانه صدق این ادعا آن است که همه گام ها در راه رضای دوست برداشته شود و انسان عاشق و محب هیچ گونه حرکت و سکون، تکلم و سکوت و قیام و قعودی جز آنچه مورد رضای پروردگار است نداشته باشد، و این نعمتی عظیم و موهبتی ارزنده است در وجود دارندگان آن و طبیعی است هر چه علاقه وحب بنده به خدا بیشتر و قوی تر باشد دلیل معرفت و شناخت و قرب بیشتر به ذات اقدس او خواهد بود، و لذا عارفان و سالکان راه دوست خدای را بهتر شناخته و به سمت و سوی وی بیشتر راه یافته اند، زیرا اینان با اشراقات قلبی و الهامات درونی توانسته اند دریچه ای در مقابل خود بگشایند و سری بکشند به آنچه که در وصف ناید و در شرح نگنجد، و با دلیل ها و برهان های خشک منطقی و فلسفی و فرمول های ریاضی و علمی به تحریر و تقریر نیاید. آری اینان از همه کس بیشتر عاشق خدایند و به سوی وی پر و بال می گشایند. در روایتی که هر چند از نظر سند بر اساس درایه الروایه محل بحث و گفتگو است اما به لحاظ نکات عرشی و حقایق عرفانی بلندی که در آن هست نمی توان به سادگی از آن گذشت و از متن و محتوای و زیبای آن به آسانی چشم پوشید، آمده است که خداوند متعال فرمود: «من طلبنی وجدنی و من وجدنی عشقنی (یا: من وجدنی احبنی) و من

احبنی عشقنی و من عشقنی عشقته و من عشقته قتلته و من قتلته فعلیّ دیته و انا دیته (و یا: و من علیّ دیته فانادیته) [۱] .هر که به جستجوی من بر آید مرا می یابد و هر که مرا پیدا کند دوستم خواهد داشت و هر که من را دوست بدارد عاشق و شیفته من خواهد شد و هر که چنین باشد من نیز عاشق او خواهم بود و هر که من عاشق او باشم در این راه او را خواهم کشت و شهید عشقش خواهم نمود و هر که از سوی من شهید عشق شود خونبهای او بر عهده من خواهد بود و من خود دیه و خونبهای وی هستم (و به کمتر از این برای وی راضی نیستم). دیه چیزی است که در آخرین مرحله دریافت می شود و آخرین موجودی و دریافتی است و تنها موجودی عاشق، خداست و بس. این است که عاشقان و عارفان راستین از همه خداشناس ترند، و با این موجودی و سرمایه بزرگ، از همه ثروتمندتر و غنی تر. و این است که رسیدن به این مقام والا به سادگی حاصل نشود و با ادعا ثابت نگردد. حال بنگریم که عشق و شیفتگی حضرت اباعبدالله الحسین (ع) به مقام ربوبی و ذات اقدس الهی چگونه بوده است.

محبت و رابطه معنوی امام حسین با خداوند

به صراحت تاریخ و احادیث، امام حسین (ع) بیشترین محبت و شیفتگی را نسبت بهخداوند داشت. وجودش سرشار از محبت خدا بود. از میان آن همه حالات، داستانها و روایات و اخبار، همین یک جمله بعنوان نمونه برای ما کافی است. جمله ای که از مهمترین فرازهای مناجات او در عصر عرفه در صحرای

عرفات با خدای خویش است: متی غبت حتی تحتاج الی دلیل یدل علیک و متی بعدت حتی تکون الاثار هی التی توصل الیک، عمیت عین لا تراک علیها رقیبا و خسرت صفقه عبد لم تجعل من حبک نصیبا [۲] .کی رفته ای ز دل که تمنا کنم ترا کی رفته ای ز دیده که پیدا کنم تو راامام (ع) واقعاً دلش برای خدا پر میزد. اما نه چون دوستی ها و دوستان ما که می پنداریم دو دوست در عالم دوستی باید همه آداب و اخلاق و رسوم را کنار گذاشته و دم از (بین الاحباب تسقط الاداب) زنند. دیل کارنگی نویسنده و سخنران شهیر انگلیسی می گوید: بر خلاف آنچه که می گویند میان دو نفر دوست قید و شرطی نیست، من می گویم هر چه محبت و دوستی میان دو نفر بیشتر باشد به رعایت احترام، آداب و اخلاقیات انسانی باید بیشتر ملتزم و عامل باشند. [۳] .سخن این نویسنده غربی را اسلام عزیز، قرن ها پیش از این گفته و دستور داده است. عمل و روش بزرگان علم و عرفان هم بر این استوار بوده است. امام حسین، همچون دیگر پیشوایان اسلام، با آن همه عشق و محبت به ذات اقدس ربوبی، بیشترین احساس ابهت و جلال و جمال و عظمت نسبت به پروردگار متعال را در وجود خود همراه داشت که در موارد گونه گون تجلی و بروز می کرد. باید این ها را در حالات حضرت اباعبداللّه الحسین (ع) هنگام آغاز عبادت و نماز، در اقامه نماز، هنگام اداء تکبیره الحرام، در قنوت و قیام و رکوع و سجود و جای جای نماز، باید مطالعه کرد. امام حسین (ع) تا پایان عمر، تا روز شهادتش،

بلکه تا ساعت و حتی لحظه شهادت این ارتباط ناگسستنی و آن عشق سوزان به محبوب واقعی خود را به همراه داشت. در روز شهادت هر چه به زوال ظهر نزدیک می گردید و ساعات بحرانی جبهه کربلا نزدیک تر می شد آن عاشق دلباخته با سپری شدن ساعات فراق و نزدیک شدن وعده وصل قیافه اش مصمم تر، رنگ او برافروخته تر، سیمایش گلگون تر و چهره اش شکفته تر می گردید و وجد و شور مخصوصی در امام مشاهده می شد. [۴] .برخی از مقتل نگاران آورده اند که در ساعت آخر برای یک لحظه اشراقی بر دل نورانی امام تابیدن گرفت، و در آن احساس نمود که وی از سوی خداوند مجاز است زنده بماند و یا به وصل دوست بار یابد. «خیر بین النصر علی اعدائه و بین لقاء اللّه تعالی»، این ارتباطی است ناگفتنی و پیامی است برون از شرح و وصف. امام حسین (ع) که در حال و هوای دیگری بود و جز به معبود و معشوق نهایی خود نمی اندیشید (لقاء اللّه تعالی) دیدار خداوند را بر بقاء در این دنیای ناسوتی برگزید [۵] و آن خدای دوستی، وی را به سوی دوست فرا خواند. حتی امام حسین در لحظه شهادت تبسم بر لبان خود داشت و خندان و شاداب بود. او آرام و شاد و بشاش و متبسم و خندان است. شمر از او سر می برید اما وی چون گل شکفته است [۶] .چرا که وظیفه خود را به انجام رسانیده و اینک در آستانه وصال با معبود و معشوق ومحبوب خویش است. آری این است نتیجه عشق و معرفت به پروردگار، و این است نتیجه اداء تکلیف و انجام

مسؤولیت و وظیفـه. آرامش خـاطر و سـکون و طمـأنینه حاصـل ارزشـمند خروج از عهـده تکلیـف است. و چه موهبـتی از این ارزشـمندتر. قصور و تقصـیر در اداء وظیفه، تشویش و اضطراب را در فرد (و سپس در جامعه) به همراه دارد و هر چه ناتوانایی و کوتـاهی در این بـاره بیشتر، تزلزل و ترس و هراس نیز بیشتر است. چنـانکه هر چه سـعی در اداء تکلیف و کوشـش در انجام وظیفه بیشتر و هر چه مقصـد و مقصود مهمتر و خطیرتر، آسایش روح، سـکون خاطر، شادی ضـمیر و آرامش وجدان نیز فراهم تر و تـأثیر عظیم آن در فرد و اجتمـاع ملموس تر و محسوس تر می باشـد. چیزی که بسـیاری از آن غافـل و بی خبر و از دسـت آوردهای آن ناآگاه مانده و رابطه و پیوند علی و معلولی را گم کرده اند. پیامبر اسـلام (ص) از زمان پیشـین پیرامون اصـحاب امام حسـین (ع)، آن عاشـقان کوی دوست و شـیفتگان وصال یار چنین فرموده بود: لا یجدون الم مس الحدید [۷] آنان درد و رنـج و اصـابت اسـلحه آهن را نمی یابنـد. چگـونه می شود نیزه و خنجر به بـدنی فرو رود و بیرون کشـیده شود و خون جـاری گردد لکن احساس سوزش و درد در میان نباشد؟ پاسخ این است که اینان چنان شیفته و دلباخته کوی دوست و راهی به سوی آن دیار بودند که سـر از پا نمی شـناخته و برخورد با سـلاح های گوناگون را به چیزی نمی گرفتند و کوچک ترین اعتنائی به آن نداشتند و چنان در راه ادای تکلیف و انجام وظیفه اسلامی و انسانی خود سرمست موفقیت و کامیابی بودند که به هیچ چیز دیگر نمی اندیشیدند. جائی که

یـاران و اصـحاب امام (ع) چنین بودنـد آیا خود آن وجود سـرشار و آن مصـداق بارز «والـذین آمنوا اشـد حبا للّه» [۸] .چگونه بود؟

آثار توجه به خدا

این حقیقت (توجه به خداوند و فقط او را به عنوان ملجأ نهائی دوست داشتن) برای سبک کردن بار مشکلات و بالا رفتن توان و تحمل و بردباری همه کس، به ویژه دست انـدرکاران محترم نظام مقـدس اسـلامی بسـیار سودمند و مفید است. نظامی که از هر سوی تحت فشارهـای گونـاگون دشـمنان اسـلام است. حصـر اقتصـادی، نظـامی، تهاجم فرهنگی، تهمت های واهی، نقض حقوق بشـر، اتهام شوم تروریسم و دیگر حملات و هجمه های وارده از سوی دشـمنان خارجی و داخلی که هر لحظه موجی از اینگونه افتراهـا و دشـمنی هـا به سوی این نظـام مقـدس سـرازیر می گردد تـا بلکه آن را به دست انهـدام و یا تزلزل و تذبـذب بسپرند، برای مقابله و مواجهه با این گونه حملات و تهمت ها ناجوانمردانه، هیچ چیز سودمندتر و کارگشاتر از تقویت رابطه با خداونـد نیست و بیش از پیش به سـوی او توجه داشـتن، افزایش معرفت و محبت به معبود حقیقی، به جنبه هـای معنوی اهمیت دادن، در همـه حـال، بـه او پنـاه بردن و رابطه مسـتمر داشـتن، بـا عرفـان و درک صـحیح به سـوی او شـتافتن، به نمـاز جمعه و جمـاعت، مجـالس دعـا و نیایش و ذکر و توسل و دیگر مظاهر تقوا و تقویت روح روی آوردن، بایـد برنامه و شـعار همیشـگی همگان خصوصاً دست اندر کاران نظام مقدس جمهوری اسلامی باشد، که هر چه بار معنوی انسان و هر چه اخلاص و توجه و خداشناسی وی افزایش یابد خداوند بهتر و بیشتر به سوی و سمت بنده اش روی

می آورد که به گفته قران کریم: و من یتق اللّه یجعل له مخرجا. [۹] .و به گفته خداوند بزرگ در حدیث قدسی: «من تقرب الیّ شبرا تقربت الیه ذراعا و من تقرب الی ذراعا تقربت الیه باعا و من تقربت الی ماشیا تقرب الیه هروله»؛ [۱۰] .هر که یک شبر به سوی من نزدیک شود من یک ذراع (دو شبر) به او نزدیک خواهم شد و آن کس که یک زراع به من روی آورد من یک باع (یک بغل) به او روی خواهم آورد و برای او آغوش خواهم گشود و آن کس که به سوی من گام بردارد من به سوی او خواهم دوید. انسان هر چند به سوی خداوند گامهای بیشتر و بلندتری بردارد، خدای بزرگ بهتر از آن و بیشتر از آن به سوی وی اقبال می کند و بنده اش را مورد لطف و عنایت خود قرار می دهد: «قل ان کنتم تحبون اللّه فاتبعونی یحببکم اللّه». [۱۱] .

محبت و علاقه به مردم

یکی از مظاهر بارز تجلی شخصیت والای امام حسین (ع) دوستی و علاقه او به مردم و عاطفه ای است که به مردم ابراز می نمود. در حالات او می خوانیم: زمانی از کنار مستمندان می گذشت. آنان نانهای خود را یک جا گرد آورده و محفل انس کوچکی برای خود ترتیب داده و آماده خوردن بودند که امام را سواره دیدند آنان سلام کرده و به حضرتش تعارف نمودند. امام متواضعانه از اسب پیاده شد و در کنارشان نشست، دعوتشان را اجابت نمود و آنان را مورد ملاطفت و محبت ویژه خود قرار داد و به آنان فرمود: اگر نه این بود که نان های شما صدقاتی است که

به شـما داده اند هم اکنون من نیز با شـما همسفره می شدم و با شما می خوردم، اما ما صدقه نمی خوریم. لکن شما برخیزید و با من به منزل بیائید و از سـفره ما اسـتفاده کنید تا من هم با شـما همسـفره باشم و همخوراک و همنشـین، و چنین کردند. [۱۲] .نیـک بنگریم آیـا رابطه ای از این نزدیکتر و متواضـعانه تر بـا مردم می توان ارائه نمود؟ امـام (ع) بـا این برخورد ظریف هم به مستضـعفان شخصـیت داده و هم به گونه دیگر که با شـئون و وظایف امام مطابق بوده با آنان نشسـته و غـذا میل فرمود. جالب اینجا است که از آغاز سـلام و تعارف به آنان نفرمود برخیزید با من به خانه درآئید بلکه پیاده شده در کنارشان نشست، لطف و عنایت فرمود، آنگاه آنان را به سـفره خویش فرا خوانـد. که این خود عالی ترین مظهر مردمی بودن حضـرت حسـین بن علی علیه السـلام است. در نمونه دیگر هنگامی که فرد مستضـعف و مسـتمندی به محضـر امام حسـین (ع) می آمد و در پی حاجت خود نامه ای تقـدیم می نمود: امام نامه را نخوانـده می فرمود حاجتک مقضـیه؛ نیاز تو برآورده شـده است. کسانی می گفتند: یابن رسول اللّه (ص)، چرا نامه آنان را نمی خوانید؟ پاسخ می فرمود: این اندازه از وقت که من صرف مطالعه نامه وی می کنم او در مقابـل من شـرمنده می مانـد و من تحمـل این را نـدارم، یا اینکه می ترسم این انـدازه که من او را جهت مطالعه نامه اش متوقف سازم خداوند متعال در قیامت مرا در برابر محضـر عدل خود متوقف کند که توان آن را ندارم. [۱۳] .البته آنان فقراء و بینوایانی واقعی و راست گفتار بودند

که با صداقت و شرمساری ابراز نیاز خود به محضر امام می نمودند و وی نیز با نهایت احترام و ملاطفت با آنان رفتار می کرد. تا آنجا که مطالعه می کنیم یک بار یکی از افراد مستضعف را با خود به خانه برد و خود به درون منزل رفته مقداری وجه نقد که حقوق فقراء بود در لای عبای خود گذارده و پشت در خانه ایستاده همچون انسان خجلت زده ای پول را از لای در (به گونه ای که خودش رو در روی آن فقیر قرار نگیرد) بیرون فرستاده و به سمت وی دراز نمود و فرمود:خذها و انی الیک معتذر واعلم بانی علیك ذو شفقهبگیر پول را و من از تو پوزش می خواهم و با تو در پی شفقت هستم. که ناگهان آن شخص فقیر از این عطای امام (ع) و این ابراز شرمساری و اظهار عذر خواهی آن حضرت به گریه افتاد و اشک ریخت و به شدت دچار انقلاب روحی شد. [۱۴] .از این نمونه ها در حالات امام حسین (ع) فراوان است.

ارزش مردم در نظام اسلامی

علاقه به مردم و محبت و شفقت بر آنان بسیار خطیر و ارزنده است. اگر یک مقام مسئولبه مردم علاقمند بود، خوش رفتاری نمود، در صدد حل مشکلات آنان برآمد و کارگشایی کرد، این فرد نه تنها انسان موفق و پیروزی است بلکه محبوب عنداللّٰه خواهد بود. نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران جنبه مردمی قوی و ارزشمندی دارد. اصولاً نظام از آن مردم و بر دوش مردم است. مردم خود پاسدار و اداره کننده و متعهد حفظ این نظام الهی هستند، آنان هستند که نیروهای متمرکز و متراکم خود را در راه خدا بسیج نموده

و تقـدیم انقلاب اسـلامی کرده انـد. ارزش مردم بسـیار زیاد است. چه اندازه از رحمت خداوندی دور است آن کسـی که این مردم به پاخاسته را نشناخته و کاری به کار آنان ندارد. این مردم همه چیز خویش را فدای اسلام و انقلاب اسلامی کرده و می کنند. مال، جان، اولاد و کسان و خانه و کاشانه و در مظاهر گوناگون و مناسـبات متعدد، در دوران نهضت و انقلاب و بیش از آن در جنگ تحمیلی، در محاصره های اقتصادی و فرهنگی و غیره، همیشه با کمال توان به صحنه آمده اند لذا این مردم و این انسانهای شایسـته و بنـدگان خداونـد از ارزش والایی برخوردارنـد و باید آنان را به حساب آورد و خدمتگزار و دوسـتدارشان بود. مردم هم به این نکته خوب توجه دارنـد که اگر کاری برایشان می شود کرد، بایـد کرد. لذا اگر کار انجام شدنی است اما زمان لازم دارد بایـد این مسأله برای آنان بازگو شود، و اگر کاری است که قوانین و مقررات تناسب ندارد باید آنان را با زبان خوش توجیه کرد که اگر کاری انجام نشد بدبین نشوند و این هم خود یک نکته مهم است. اتفاقاً امام حسـین (ع) خود گاهی این ها را انجام می داد و نیازمنـد به محضـرش می آمد، از وی پرس و جو می کرد، سؤالاتی مطرح می فرمود و بر معلومات او می افزود و روشـــنگری می کرد. [۱۵] .البتـه مردم هـم هرگـونه شـده بایـد به این حقیقت راه یابنـد که بیش از حـد مقـدور و مصوبات نباید توقع و انتظار داشته باشند و تغییر و تبدیل مقررات و مصوبات یک نظام نه ممکن است و نه جایز. قانون محور و معیار

است و مرجع برای همه کس و همه چیز و نباید با سوءظن و بدبینی به مسئولین نگریسته شود. حسن ظن از اصول اسلامی است. به همه چیز و همه کس، به ویژه به مسئولین نظام و دست اندرکاران جمهوری اسلامی. بدیهی است چنانچه به صورت مردمی با مردم رفتار شود پذیرا خواهند بود و تسلیم خواهند شد. این مطلبی است که کراراً آزمایش شده است.

نتیجه

کوتاه سخن آنکه: با توجه به دو جنبه ارزنده ای که از خصائص و ویژگیهای حضرت اباعبداللّه الحسین (ع) یاد کردیم نتیجه می گیریم که: اولاً ـ همیشه باید با خدا بود و با وی ارتباط داشت و از او غفلت ننمود و از وی فاصله نگرفت. با تقوا، عبادت، انجام فرائض و<ترک بهترین سرمایه ها هستند به سوی خداوند شتافت، تا هر چه بیشتر محبت خداوند در دل ها جایگزین شود و انسان دوست خدا گردد. و این موهبتی است برای همه به ویژه دست اندرکاران حکومت اسلامی که بدین گونه راه خود را با اشعه حیات بخش حسینی نورانی کنند و با این شعاع های درخشان حرکت نمایند تا در دنیا پیروز و در آخرت سعادتمند گردند. و جامعه خود را نیز به سمت کمال، سعادت، رفاه، عزت و عظمت سوق دهند و رهنمون شوند. ثانیاً، مردمی بودن و در میان آنان زیستن و خود را از دیگران برتر ندانستن و آنان را شناختن و به رفع مشکلات و انجام خواسته های آنان همت گماردن باید مد نظر و مورد عمل و اهتمام همگان باشد. باید به مردم بها داد. آنان بندگان خدایند و خداوند بندگان خود را دوست می دارد. این دستورات، بخصوص در این عصر خاص بیشتر متوجه مسئولین

محترم و مدیران عزیز و صاحبان گرامی مشاغل نظام می باشد. با در دست داشتن این دو سلاح (محبت و دوستی با خداوند و همراه مردم و همدرد آنان بودن) به خوبی می توان راز و رمز موفقیت را به دست آورد و کلید رضای الهی را یافت و حق مردم را ادا نمود. دو سلاح مؤثر که از فرهنگ عاشورا و منطق حسینی به میراث مانده است و هرگز نباید اجازه داد که این سلاح ها بر زمین بماند بلکه باید آنها را برداشت و به صحنه آمد و به رزم با دشمنان خدا و دین پرداخت. و این است پیروی از سالار آزادگان حسین عزیز و شهید کربلا و این است بهره و نتیجه سوگواری و عزاداری بر سید مظلومان و این است راز و رمز زنده نگهداشتن نهضت مقدس و قیام خونین حسینی و این است گوشه ای از الگوهای تربیتی و اخلاقی از امام حسین (ع) و فرهنگ عاشورا.

پاورقی

[۱] کلمات مکنونه، تألیف مولی محسن فیض کاشانی، چاپ سنگی صفحات ۷۶ و ۷۵؛ همچنین بنگرید: به المنهج القوی، ج ۴، ص ۳۹۸، به نقل احادیث مثنوی، چاپ دوم، ص ۱۳۴: من احبنی قتلته و من قتلته فانا دیته.

[۲] بخشی از دعای امام حسین (ع) در روز عرفه. مفاتیح الجنان، به نقل از سید ابن طاووس در اقبال.

[۳] آیین دوست یابی، دیل کارنگی.

[۴] در این خصوص نگاه کنید به: بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۷، حدیث دوم از حضرت زین العابدین (ع).

[۵] اسرار الشهاده دربندی، متوفی ۱۲۸۶ ه.ق، ص ۴۰۳، به نقل از لهوف. همچنین علامه حاج میرزا محمد رفیع نظام العلماء در کنوز السعاده و رموز الشهاده، ص ۲۰۷

می فرماید:بعد ان سمع قوله یا حسین ما حتمنا علیک الموت و ان شئت لنصرف عنک هذه البلیه قال علیه السلام: یا رب، وددت ان اقتل و احیی سبعین مره فی طاعتک و محبتک.

[۶] کنوز السعاده و رموز الشهاده، تألیف علامه حاج میرزا محمد رفیع نظام العلماء، چاپ ۱۳۲۲ ه.ق، تبریز، ص ۱۵۱ – ۱۵۰.

[۷] الحکم الزاهره، ج ۲، ص ۲۸۸، حدیث شماره ۳۵۸۳، به نقل از نفس المهموم، محدث قمی. همچنین از امام صادق (ع) نقل شده که در توصیف اصحاب حضرت سید الشهداء فرمودند: ان اصحاب جدی الحسین کانوا لا یحسون بالم الحدید. نگاه کنید به کتاب «مع الحسین فی نهضته»، تألیف استاد اسد حیدر.

[۸] سوره بقره، آیه ۱۶۵.

[۹] سوره طلاق، آیه ۲.

[۱۰] الاحادیث القدسیه، تألیف زین الدین المناوی، چاپ سوم، ص ۳۱، به نقل از صحیح بخاری. همچنین نگاه کنید به میزان الحکمه، ج ۸، ص ۱۱۳ و ۱۱۲، احادیث شماره ۱۶۳۴۳ – ۱۶۳۴۱.

[۱۱] سوره آل عمران، آیه ۳۱.

[۱۲] اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۵۸۰، به نقل از مناقب ابن شهر آشوب و ربیع الابرار زمخشری.

[۱۳] تحف العقول، چاپ جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، صفحه ۲۴۷.

[۱۴] بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۹۰، حدیث شماره ۲.

[۱۵] ملحقات احقاق الحق، ج ۱۱، ص ۴۴۳ و ۴۴۲، به نقل از جامع الاخبار.

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که مـا را در دستیـابی به این هـدف یـاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادنـد تقـدیر و تشـکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصـفهان -خیابان عبـدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شـهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹